

תפ"ח 42327/01/13 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד עזריאל צרום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

תפ"ח 42327-01-13 מדינת ישראל נ' צרום

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד
כב' השופט מאיר יפרח
כב' השופטת גיליה רביד

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד שירי המאשימה
רום
נגד
עזריאל צרום הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמם של המתלוננים וכן של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותם.

להלן נוסח של גזר הדין, המותר בפרסום, שמתוכו הוצאו קטעים שאסורים בפרסום.

הנוסח המלא של גזר הדין נחתם בנט המשפט "חסוי לציבור פתוח לצדדים".

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

הוגש כתב אישום מתוקן (במ/1) וזאת במסגרת הסדר טיעון (במ/2). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, בהתאם להחלטתנו מיום 11.11.13 (ו-27.2.14), בעבירות הבאות: אישום ראשון- **מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות)**, לפי סע' 348(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק; **גרם מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות)**, לפי סע' 347(ב) לחוק יחד עם סעיף 350 לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. אישום שני- **מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 (שתי עבירות)**, לפי סע' 348(א) לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. אישום שלישי- **מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 (ריבוי**

עמוד 1

עבירות), לפי סע' 348(א) לחוק בנסיבות סע' 345(א)(3) לחוק; גרם מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות), לפי סע' 347(ב) לחוק יחד עם סע' 350 לחוק בנסיבות סע' 345(א)(3) לחוק. לא היה הסדר לענין העונש. מהלך שמיעת הראיות לעונש - בישיבת ביהמ"ש מ-29.1.14 העיד עד תביעה לעונש - אביהם של נפגעי העבירות (ע' 31-30 לפר'). בישיבות בית המשפט מיום 11.11.13, 29.1.14 ו- 5.2.14 העידו ונחקרו נגדית 4 עדי הגנה לעונש. ביום 23.2.14 הצדדים טענו לעונש.

אלה מעשי הנאשם עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן במ/1, שבהן הוא הודה:

ש', יליד שנת 2000, וע', יליד שנת 2004, הינם אחים והינם בני דודים של י', יליד שנת 2003 (להלן כולם ביחד: הקטינים). הנאשם הינו חבר קרוב של הורי הקטינים וככזה נהג הנאשם לבלות זמן רב במחיצת הקטינים אף ללא נוכחות הוריהם. הנאשם שכנע את הקטינים לשהות במחיצתו בכך שהזמין אותם למקומות בילוי שונים ושילם עבורם בעד פעילויות שונות ומגוונות. הנאשם התקרב במיוחד לש' וביקש לבלות עימו ביחידות ובנפרד מהקטינים האחרים. הנאשם הרעיף על ש' מתנות יקרות ערך, בין היתר מכשיר מסוג אייפון 4, אופניים חדשים, שולחן ביליארד, בגדים, נעליים ואף נתן לו סכומי כסף. הנאשם נהג להתקשר למכשיר הנייד של ש', אותו רכש עבורו ודרש מש' שיהיה זמין עבורו בכל עת ולכמה זמן שירצה, שאם לא כן איים הנאשם להחרים את המכשיר הנייד ולנתק את הקו. הנאשם במעשיו לעיל השפיע על ש' באופן בו ש' הרגיש שעליו לרצות את הנאשם וכך ניצל הנאשם את מעמדו ואת השפעתו על ש' וביצע בש' מעשים מיניים, כפי שיפורט להלן. בנוסף הורה הנאשם לש' לא לספר על המעשים המיניים להוריו וזאת על מנת שיוכלו להמשיך ולהיפגש.

אישום ראשון - בעניינו של ש' - באוגוסט 2011 ואפריל 2012 שהה הנאשם יחד עם ש' ומשפחתו בקיבוץ קליה. במועדים אלה ביצע הנאשם, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים בש', בכך שבעת שש' התקלח, נכנס הנאשם בעקבותיו למקלחת, אמר לש' כי ברצונו לעזור לו להתקלח והחל לבצע בו מעשים מגונים, בכך שסיבן את גופו ושפשף את איבר מינו של ש' באמצעות ידו, הכל לשם גירוי או סיפוק מיני. באוקטובר 2011 ומאי 2012 שהו הנאשם וש' בחופשה באילת בת מספר ימים. במועדים אלו ביצע הנאשם, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים בש' וגרם לש' לבצע בו מעשי סדום בכך שהן בחדר באכסנייה והן ברכבו של הנאשם, הוריד הנאשם את מכנסיו ותחתוניו של ש', שפשף את איבר מינו וכן מצץ את איבר מינו של ש', הכל לשם גירוי או סיפוק מיני. במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם במספר הזדמנויות מעשים מגונים בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים וכן גרם לקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לבצע בו מעשי סדום.

אישום שני - בעניינם של ש' ו-י' - בחודש יולי 2012 במועד שאינו ידוע במדוייק, התארחו ש' ו-י' בביתו של הנאשם והנאשם לקח אותם לבילוי במקומות שונים. כאשר שבו לביתו של הנאשם, נכנסו י' וש' להתקלח ביחד. הנאשם ביקש לקלח את י', אולם י' סרב לכך ואמר לנאשם כי הוא יודע להתקלח לבד. בתגובה לכך הנאשם התעקש ואמר לי' כי הוא אחראי עליו עכשיו ועליו לקלח אותו. בהזדמנות זו ביצע הנאשם מעשים מגונים ב-י' ובש' בכך שסיבן את גופם באמצעות ידו ושפשף את איבר מינם, הכל לשם גירוי או סיפוק מיני. במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם מעשה מגונה בקטינים שטרם מלאו להם 14 ללא הסכמתם החופשית.

אישום שלישי - בעניינם של ש' ו-ע' - ביולי 2012, במועד שאינו ידוע במדוייק, התארחו ש' וע' בביתו של הנאשם, והנאשם לקח אותם לבילוי במקומות שונים. לאחר חזרתם אל הבית נכנס ע' לחדר המקלחת על מנת להתקלח והנאשם נכנס בעקבותיו. הנאשם ביקש מע' לקלח אותו וע' סרב לכך, אך הנאשם התעקש לקלחו. אז, ביצע הנאשם בע' מעשה מגונה ללא הסכמתו החופשית בכך שסיבן אותו ושפשף את איבר מינו באמצעות ידו, הכל לשם גירוי

או סיפוק מיני. בהמשך נכנס ש' לחדר המקלחת והנאשם נכנס בעקבותיו. הנאשם הסיט את וילון המקלחת וביצע בש' מעשה מגונה בכך שסיבן את גופו ושפשף את איבר מינו באמצעות ידו, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני. בהמשך יצא ש' מהמקלחת, ונכנס למיטה על מנת לשכב לישון. הנאשם התיישב על המיטה הוריד את מכנסיו ותחתוניו של ש' וביצע בו מעשה מגונה וכן גרם לש' לבצע בו מעשה סדום בכך ששפשף באמצעות ידו את איבר מינו של ש' וכן מצץ את איבר מינו של ש', הכל לשם גירוי או סיפוק מיני. במעשיו המתוארים ביצע הנאשם במספר הזדמנויות מעשים מגונים בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים וכן גרם לקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לבצע בו מעשי סדום.

תסקירי שירות המבחן:

מתוך תסקיר שירות המבחן מיום 13.10.13 בעניינו של הנאשם:

הנאשם כבן 59, רווק. בשנה האחרונה מנהל קשר זוגי. מזה כ-7 חודשים נתון בתנאים מגבילים בביתו. בשנתיים האחרונות טרם מעצרו הנוכחי לא עבד והוא מוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 74% על רקע מצב בריאותי ירוד הכולל מחלת סוכרת, ירידה בראיה ובעיות אורטופדיות. לפני כן, לדבריו, עבד כנהג בחברת שליחויות, וכמדריך מטעם משרד החינוך בעיריית תל אביב, תקופה של כ-25 שנים. להבנת שירות המבחן, הנאשם הפסיק את עבודתו במתנ"ס לאחר שהוגשו נגדו תלונות בגין ביצוע עבירות מין בגין נשפט בשנת 1998. הנאשם התייתם מאמו בהיותו כבן 12 ואביו נפטר לפני כשנתיים. לנאשם 9 אחים ואחיות, עמם מתאר קשר קרוב. לדבריו, אמו חלתה במחלה סופנית כאשר היה כבן 9 והנאשם תיאר מצוקה רגשית נוכח מחלתה. שירות המבחן פירט נסיבות בחיי הנאשם, שבשל צנעת הפרט לא אפרטן (ראה עמ' 2 לתסקיר). לדברי הנאשם, הוא סיים 10 שנות לימוד, וכן שירת שרות צבאי מלא.

באשר לעבירות הנידונות, הנאשם מודה בביצוען. במהלך היכרות שירות המבחן עם הנאשם במסגרת פיקוח המעצר, חל שינוי הדרגתי בגישתו ועמדותיו ביחס להשלכות התנהגותו על המתלוננים. כיום, הנאשם מסוגל להתייחס לחומרת התנהגותו הפוגענית והשלכותיה על מצבם של הקטינים. להערכת שירות המבחן אופי העבירות בהן הורשע כיום ובעבר מתאימים לסטייה פדופילית/הבופילית (משיכה לילדים, נערים) הומוסקסואלית (עמ' 2 לתסקיר). הנאשם שלל משיכה מינית לקטינים ונטייה הומוסקסואלית. כמוקד למשיכתו המינית, מציג הנאשם משיכה לנשים בוגרות, וכן מדגיש כי בשנה וחצי האחרונות מנהל קשר זוגי משמעותי. לדברי שירות המבחן, ניכרים אצל הנאשם עיוותי חשיבה בתחום המין המאפיינים עברייני מין ומשמשים כמסירי עכבות ומאפשרים התנהגות פוגענית. כיום, בעקבות הטיפול שעובר במכון ארגמן, לדבריו, אינו מהווה סיכון. לדעת שירות המבחן, נראה כי הנאשם עדיין אינו מגלה תובנה לעומק הבעיה ולמצבי סיכון. הנאשם הדגיש את חשיבותו של הטיפול עבורו, גם כדי למנוע הישנות התנהגות מינית פוגענית (וראו עמ' 2 לתסקיר).

לדברי שירות המבחן, הנאשם היה ממוקד במצוקתו סביב ההליך המשפטי. לדבריו, הוא סובל מנדודי שינה וחרדות על רקע חששו מהשלכות גזר הדין, וכן מהמפגש עם הורי המתלוננים בדיון. בעיקר, הביע הנאשם חשש מעונש מאסר. הנאשם ביקש משירות המבחן לסייע לו להמשיך בתהליך הטיפול אותו החל במכון ארגמן. בתפיסתו, מסגרת טיפולית זו עונה על צרכיו, מסייעת לו והוא אינו זקוק לטיפול אינטנסיבי יותר. כמו כן הנאשם הדגיש כי אינו מעוניין להשתתף בטיפול קבוצתי. מהאינפורמציה שהתקבלה ממכון ארגמן עולה כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, מגיע למפגשים פרטניים ומביע מוטיבציה להמשיך בתהליך הטיפול. המטפלת ממליצה על המשך תכנית טיפולית (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על התנהגותו המינית הפוגענית. שירות המבחן מעריך כי ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם, התמיכה הרחבה לה זוכה מצד בני משפחתו, היותו תחת פיקוחם והתהליך הטיפולי אותו

עובר מצמצמים במידה מסויימת את רמת הסיכון לביצוע עבירות מין נוספות כלפי ילדים בטווח הזמן הקרוב. יחד עם זאת, להערכתם הנאשם נמצא בראשיתו של התהליך הטיפולי וזקוק להמשך טיפול במסגרת טיפולית אינטנסיבית הכוללת טיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין, שעל פי המחקרים נחשב לטיפול יעיל ביותר עבורם. להערכת שירות המבחן, מסגרת טיפולית המבוססת על טיפול פרטני שבועי לא יכולה להתמודד עם מורכבות מצבו ועומק הבעיה המינית של הנאשם, ולפיכך אינה יכולה להביא להפחתה משמעותית ברמת הסיכון. לדברי שירות המבחן, אין בידם להמליץ על המשך מעורבותם בעניינו של הנאשם והם נמנעים מלהמליץ על העמדתו בצו מבחן (עמ' 3 לתסקיר).

מתוך תסקיר משלים משירות המבחן מיום 5.11.13:

במהלך פיקוח המעצר שירות המבחן העלה אפשרות לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, אולם הנאשם הדגיש כי מקבל מענה בטיפול הפרטני השבועי במסגרת מכון "ארגמן", מסגרת טיפולית העונה על צרכיו ומסייעת לו להתמודד עם קשייו כדבריו. בתפיסתו, בעקבות הטיפול שעובר במכון "ארגמן", הוא אינו מהווה כיום סיכון עבור קטינים. להערכת שירות המבחן, הדבר מעיד כי עדיין הנאשם אינו מגלה תובנה לעומק הבעיה ולמצבי סיכון (עמ' 1 לתסקיר).

המשך גזר הדין - בעמודים 4 - 12 [עד פסקה ראשונה בעמוד 12 (כולל)], אסור בפרסום.

ראיות לעונש:

ראיות התביעה לעונש:

מתוך תסקיר נפגע העבירה, ש.ש, מיום 29.9.13: עד כיתה ה' התפתחותו של המתלונן היתה תקינה והוא הצליח בלימודים ובחברה. בכיתה ה' הוא השתנה. היו לו התפרצויות זעם, הוא נהיה אלים והשעו אותו פעמים רבות מבית הספר. בעקבות השינויים שחלו בו, הוא הופנה לקבלת טיפול. המתלונן סיפר כי לא יכול היה לספר על הפגיעה כי פחד מהתגובה של הוריו ושל הנאשם, ופחד שלא יאמינו לו. הנאשם הציף אותו בהרבה מתנות והמתלונן הרגיש שהוא חייב לו. המתלונן מרגיש אשם מכך שהוא נתן לו "לקנות אותו" ושלא עצר את הפגיעה בו קודם לכן. המתלונן דיבר על האמון שהוא חש כלפי הנאשם, שהיה חבר של כל המשפחה שלו, והיה לו טבעי לתת בו אמון. היום, לדברי המתלונן, הוא כבר לא מאמין באף אחד, הוא מרגיש שבגדו בו ובאמון שהוא נתן באחרים (עמ' 2 לתסקיר). לאחר שהסוד נחשף, המתלונן פיתח חרדות רבות (פירוט בעמ' 3 לתסקיר). כשהערב יורד הוריו מרגישים שהוא מתחיל להיכנס ללחץ. לפני שהוא הולך לישון, הוא מוודא שהכל סגור ונעול. הוא נרדם רק כשאחד מהוריו נמצאים איתו. לעיתים קרובות הוא מתעורר מבוהל באמצע הלילה. המתלונן פוחד מהנאשם. המתלונן מסרב להישאר בבית לבד, גם ביום. המתלונן נזכר לעיתים קרובות בנאשם ובמעשיו הפוגעים. הוריו של המתלונן שילמו לטיפול בו כ- 9,000 ₪. בעקבות מצבם הכלכלי, הם נאלצו להפסיק את הטיפול (עמ' 3 לתסקיר).

הורי המתלונן מרגישים אשמים בפגיעה במתלונן. הם סמכו על הנאשם. המסקנה שלהם בעקבות חשיפת הפגיעה שהתרחשה בתוך ביתם, היא שאסור לסמוך על אף אחד. הם מתארים את הפגיעה הקשה שהם מרגישים מכך שהם אלו אשר הכניסו את הנאשם לתוך החיים שלהם ושל ילדיהם. האב של המתלונן בשנה האחרונה עובד הרבה פחות. הוא כל הזמן סביב הבית, ולוקח את המתלונן לטיפולים. הוא אומר שהוא חש כאילו שבאו עם סכין ודקרו אותו. הפגיעה בפרנסת הבית משמעותית. במקביל להכנסה שפחתה, גדלו הוצאות המשפחה בעיקר סביב הטיפול במתלונן (עמ' 4

לתסקיר).

העובדה שהנאשם נתן למתלונן מתנות, והמתלונן קיבל אותן ואף שמח בהן, בילבלה אותו וגרמה לו להרגיש שהוא מחוייב כלפי הנאשם. המתלונן הרגיש אשם, שותף, ומפוחד ולכן לא חשף את הפגיעה בו (עמ' 5 לתסקיר). המתלונן למד שאינטימיות, קירבה וקשר פירושם מיניות. התמימות הילדית אבדה לו. מי שעבר התעללות מינית נגזלת ממנו המיניות הטבעית. עוררות מינית נקשרת לתחושות אשמה, גועל, כאב והשפלה. תשוקה - זו של הפוגע, היא מסוכנת, כוח מחוץ לשליטת הילד שבא לפגוע בו (עמ' 5 לתסקיר). המתלונן שרוי במצב של עוררות יתר, אשר מאפיין תגובה פוסט טראומטית. הביטוי של עוררות היתר היא התפרצויות כלפי אחרים. שתי תופעות נוספות אשר נקשרות לפוסט טראומה הן חודרנות והימנעות. חודרנות הן הזיכרונות מהנאשם והפגיעה אשר חודרות לתודעה של המתלונן. הזיכרונות אינם נשלטים על ידו, מוציאים את המתלונן מריכוז, לא מאפשרים לו למידה והתפתחות תקינים ומעוררים אצלו חרדה בכל פעם מחדש. הפחד של המתלונן משתק אותו ומקשה עליו במישורים רבים בחייו (עמ' 5 לתסקיר). בספרות המקצועית מוכרת תחושת בלבול אצל ילדים-בנים שעברו פגיעות מיניות, בכל הנוגע לזהותם המינית (פירוט בעמ' 6 לתסקיר). באשר למערכת היחסים של המתלונן עם הוריו בעקבות הפגיעה, ראו בעמ' 6 לתסקיר. המתלונן זקוק למענה רגשי הולם. הוריו של המתלונן זקוקים אף הם לליווי והדרכה מקצועיים על מנת להמשיך לתפקד באופן הטוב ביותר עבורו. ככל שהמתלונן ייכנס מהר יותר לתהליך טיפולי, כך הוא יוכל להתחיל לעבד את הפגיעה בו ויוכל להתחיל בדרך הארוכה לשיקום (עמ' 6 לתסקיר).

מתוך עדות אבי המתלוננים ש' ו-ע' בבית המשפט (עמ' 30 לפר' מיום 29.1.14 ש' 8 - עמ' 31 לפר' ש' 7): ההתמודדות שלהם היא ביום יום. כל המשפחה נפגעה. גם הם נמצאים בטיפולים. העבודה שלו ירדה ל-40%, הוא לוקח את הילדים לפסיכולוגים ולבדיקות. ההוצאות הכספיות שלהם קשות מיום ליום. המתלונן ש' מקבל טיפול במוסד טיפולי שמתמחה בעבירות מין. עלות הטיפול היא כ- 10,000 ₪. יש גם נסיעות, איבוד ימי עבודה. גם הבת נמצאת בטיפול והמתלונן ע' נמצא בטיפול חלקי. הם לקחו הלוואות מהבנקים כדי לעמוד בעלויות הטיפולים. המשפחה התרסקה לגמרי. קשה מאוד לתאר במילים. בשנתיים האחרונות יש לילד ירידה דרסטית, הוא לא יוצא מהבית, ובליילה הוא צורח.

ראיות ההגנה לעונש: מתוך עדותו של עמי גלעדי בבית המשפט (עמ' 46 לפר' מיום 29.1.14 ש' 17-1): הוא מכיר את הנאשם מילדות והוא עבד איתו גם תקופה מסויימת. הנאשם היה מסייע לקשישים בשכונה, מבלי לקבל איזה שהיא תמורה. גם בעבודת הנאשם במועדון הנאשם עזר לילדים ולא הייתה לו מטרה לקבל תמורה. הם היו אוספים אוכל ומזון לקשישים והנאשם תרם הרבה פעמים מהכסף שלו. הנאשם סייע למשפחה שכולה ממלחמת לבנון עד שההורים הלכו לעולמם לפני שנה.

טיעונים לעונש:

טיעון התביעה (עמ' 30-32 לפר' מיום 23.2.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו. העבירות בוצעו בשלושה קטינים: באחים ש' בן 11, ע' בן 8.5 בעת האירועים, והקטין השלישי י' בן 9 בעת האירועים, הוא בן דודם. הנאשם היה בן 58 בעת ביצוע העבירות. המעשים המגונים שביצע הם ברף העליון של הפסיקה. מדובר בעבירות שבוצעו לאורך תקופה ארוכה תוך ניצול היכרות עם משפחת הקטינים, שאפשרו לנאשם שהות עם ילדם בחופשות והנאשם ניצל את אותו אמון

שנתנו בו כדי לפגוע בילדיהם פגיעות קשות, במיוחד ובעיקר בש'. הנאשם השתמש באמצעי פיתוי שונים כלפי הקטינים, הרעיף במיוחד על ש' מתנות יקרות ערך ופיתה אותו להמשיך להיפגש עימו גם לאחר שביצע בו את זממו. הוא אף הורה לו לא לספר על המעשים להוריו. סעיף 355 לחוק העונשין קובע ענישת מינימום, דהיינו שנה ו-9 חודשים בנוגע למעשים המגונים ו-4 שנות מאסר בגין מעשה הסדום, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים להקל בעונש. כשמדובר בריבוי נפגעים כמו במקרה הנוכחי, יש להסתכל על העבירות שבוצעו בכל קטין כעל אירוע נפרד מבחינת האינטרס המגולם בערך החברתי שנפגע. כמו כן, יש להפריד בין מעשי הסדום לבין המעשים המגונים שבוצעו בש'. התובעת עתרה לקביעת מתחם עונש הולם למעשים מגונים בקטין אחד, בין אם מדובר במעשה מגונה אחד או יותר, שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר. באשר למעשה הסדום, ציינה התובעת כי לא עלה בידה לאתר פסיקה שמתייחסת לענישה ספציפית שיש בה רק את העבירה הזו, ועתרה לקביעת מתחם שנע בין 5 ל-8 שנות מאסר. לדברי התובעת, יש להתחשב במתחם בגילם של הקטינים, הפער הגדול בין גיל הנאשם, הניצול והפיתוי של הקטינים בצורה מתוכננת, מכוערת, לאורך תקופה ארוכה ואופי המעשים. בעניין י' וע', שלא הוגש תסקיר נפגע בעניינם, הגם שבכל אחד ביצע הנאשם מעשה מגונה בודד, אין לדעת מה הנזק העיתידי כתוצאה מכך לשני הילדים הרכים הללו. בעניין ש' הפנתה לתסקיר נפגע העבירה בעניינו. גם האב פירט את הקשיים, ושכל המשפחה נפגעה. ההורים חשים רגשות אשם כבדים כתוצאה מהאמון שנתנו בנאשם במשך שנים כה רבות. יש אף להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם שמשמש נסיבה לחומרא, הואיל והורשע בעבירות דומות שביצע בשני קטינים. אופי העבירות שחוזרות מעידות על מסוכנות. הפנתה להערכת מסוכנות בעניינו של הנאשם. באשר לטיפול בעברייני מין, טיפול כזה יכול להינתן במסגרת הכלא, אם נדרש ואם יש מוטיבציה. העובדה שהנאשם עבר טיפול כלשהו אין בו כדי להוות שיקול משמעותי לעונש, וכן לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה לאור חומרת המעשים בתיק הזה. לדברי התובעת, עד היום לא היה מזעור של הנזק מצד הנאשם והנאשם לא הציע לשלם פיצוי לנפגעי העבירה, שגם עניין זה צריך להילקח בחשבון לעניין העונש. באשר למצבו הרפואי של הנאשם, לדברי התובעת, על פי הפסיקה, אין להתחשב במצב רפואי לעניין העונש. התובעת ציינה כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם והבעת חרטה מלאה, אחריות על מעשיו, והמכתב שהוגש על ידו למשפחת הנפגעים. הגישה פסיקה. התובעת עתרה לגזור עונש לכל אירוע בתוך מתחם הענישה שקרוב לחלקו העליון, מאסר בפועל ארוך וממשי, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננים.

טיעון ההגנה (עמ' 33-36 לפר' מיום 23.2.14): אין מחלוקת שהנאשם ביצע עבירות מין חמורות והוא הודה בכך. הנאשם מלא צער ובושה וכאב אמיתי על המעשים הקשים שהוא ביצע. הפנה למכתב שכתב הנאשם. הנאשם מבין שהוא מעל באמונו של המשפחות. לצערו הרב הוא אינו יכול להחזיר את הגלגל לאחור, וחבל מאוד שהוא לא עבר טיפול כזה קודם לכן. הנאשם הוא בן 60, לחובתו הרשעה יחידה בודדת בגין עבירה של מעשה מגונה לפני 17 שנים, מאז ועד המעידה החמורה בתיק זה הצליח הנאשם שלא להסתבך בעבירות אחרות. חרף מצב כלכלי לא פשוט ומצבו בריאותי, הנאשם למד את הלקח והתרחק מקטינים. הנאשם עושה גם דברים טובים בחייו מלבד המעידה הקשה הזו. לטענת הסניגור, כל הגורמים הטיפוליים מסכימים שהנאשם הוא בר טיפול ויכול להפיק תועלת מטיפול, ויש מחלוקת על סוג הטיפול שמתאים עבור הנאשם, אך כולם אמרו כי במידה והוא יתמיד בטיפול לאורך זמן המסוכנות שלו תפחת וזה בוודאי אינטרס ממעלה ראשונה לציבור. הנאשם נרתם לטיפול בתקופה מאוד ממושכת, על פי המטפלים במכון ארגמן וגם מעריכת המסוכנות, ישנה הסכמה ששליחתו למאסר תדרדר את מצבו ותהיה הרסנית עבורו, ותגרום לו לנזקים משמעותיים לאור אישיותו ומוגבלותו. הנאשם מפיק תועלת מהטיפול והמסוכנות שלו פחתה באופן משמעותי. הנאשם מתמיד בטיפול, הוא מכיר בבעיה שלו בתחום המיני, הנאשם הודה בזה והנאשם רוכש כלים ודרכים ללמוד. הנאשם למד בחינוך מיוחד, הוא סובל מלקויות ועשויים לפגוע בו אסירים לאור מצבו ויש צורך בתוכנית מיוחדת. הנאשם הודה וזה נתון מאוד משמעותי, חסך בזמן שיפוטי ושמיעת העדים, על הקושי הרב שכרוך בכך. בנוסף, למרות חומרת המעשים

ומעילה באמון לא הופעלה אלימות. בנוסף, יש הבדל בין החדרת איבר מין וללא החדרת איבר מין. הנאשם סובל מנכות של 74%, הוא סובל מסוכרת, הוא זקוק לטיפול תרופתי, הוא סובל בעיניו, הוא שהה כחודשיים במעצר וזה היה לו מאוד קשה. הנאשם מוכן ומסכים להשתלב בכל תוכנית שתוצע לו, משולבת כזו או אחרת, פרטני או קבוצתי. הסניגור ציין נסיבות חיים של הנאשם שמפאת צנעת הפרט, לא נפרט. לדברי הסניגור, ראוי במקרה זה, לאור הטיפול שעובר הנאשם במשך תקופה ארוכה, לחרוג ממתחם העונש בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין. בעניין הפיצוי, לאורך כל הדרך הנאשם אמר שהוא מבקש לפצות את המתלוננים, והסניגור ביקש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. לעניין ענישת מינימום ציין הסניגור שעל פי הפסיקה, הכוונה למאסר שכולל תנאי. הגיש פסיקה. הסניגור עתר להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וצו פיקוח של 36 חודשים. **הנאשם אמר:** אני מבקש סליחה מהמשפחה, מביע צער ומקווה שיוכל להמשיך בטיפולים שמועילים לו (ע' 36 לפר' מיום 23.2.14).

דין וגזירת העונש:

הנאשם הודה והורשע בכתב האישום **(במ/1)** בעבירות של **מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14** ובעבירות של **גרם מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14**. עפ"י כתב האישום, מדובר באירועים נפרדים, ובשלושה מתלוננים. אקבע להלן מתחם עונש הולם לכל אירוע שביצע הנאשם, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה [ס' 40ב, 40ג(א) ו- 40ג לחוק, ע"פ 5944/13 סלמאן, מ-18.2.14, ס' 14 לפסה"ד].

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות מין: זכותו של כל אדם, באשר הוא, להגנה מפני פגיעה בגופו ובכבודו. עבירות מין שוללות מן האדם את זכותו לאוטונומיה ואת הזכות להיות אדון לגופו. הערך החברתי נפגע ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות מין המבוצעות בקטינים, חסרי ישע, שיש הכרח להגן על שלמות גופם ונפשם. בית המשפט העליון אמר לא פעם את דברו בעניין זה, וכך אמר:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות... ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין..." (ע"פ 6690/07 פלוני, מיום 10.3.08, בסע' 6 לפסה"ד, וראו גם ע"פ 2454/11 פלוני, מיום 21.4.13, בסע' 40 לפסה"ד).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: הפגיעה בערכים החברתיים הינה חמורה ומשמעותית. הנאשם הינו חבר קרוב של הורי הקטינים, הוא ביצע עבירות מין בשלושה קטינים, במספר הזדמנויות בנוגע לקטין ש'. בנוסף, ביצע הנאשם מעשה מגונה בשני קטינים נוספים - י' ו-ע'. כל זאת כאשר, בין השאר, הנאשם שכנע את הקטינים לשהות במחיצתו, בכך

שהזמין אותם למקומות בילוי שונים ושילם עבורם בעד פעילויות שונות ומגוונות. בנוסף הורה הנאשם לש' לא לספר על המעשים המיניים להוריו וזאת על מנת שיוכלו להמשיך ולהיפגש. ויפם לעניינו הדברים הבאים של בית המשפט העליון:

"העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהמעשים המבחילים ולהרתיע כאמור עבריינים פוטנציאליים...עסקינן בילד רך בשנים בעת קרות האירועים...מעשיו של המערער חמורים פי כמה, שכן המערער ניצל את היכרותם המוקדמת...מכוח היותו מכר המשפחה. המתלונן שימש עבור המערער אובייקט נוח וזמין לפרי מעלליו. הוא קיפח את ילדותו ועשק את נעוריו. הוא טימא את גופו וחילל את נפשו. מעשיו מעוררים שאט נפש וסלידה" (ע"פ 4223/07 פלוני, מיום 29.11.07, בסע' 32 לפסה"ד).

מדיניות הענישה הנהוגה:

מדיניות הענישה הנהוגה במקרים שניתן להקיש מהם לאירוע "בודד" של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים - ע"פ 2655/13 פלוני (מיום 19.12.13) - 45 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 1859/13 עופר (מיום 30.6.13) - 18 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 3448/13 סולומון (מיום 22.5.13) - 12 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 4653/11 פלוני (מיום 23.9.12) - 50 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 7633/11 דניאל (מיום 20.5.12) - 3 שנות מאסר בפועל; ע"פ 1611/11 פלוני (מיום 07.05.12) - 20 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 10478/09 פלוני (מיום 16.9.10) - 28 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 6463/08 פלוני (מיום 4.1.09) - 3 שנים ו-4 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 5092/06 פלוני (מיום 3.1.07) - 3 שנות מאסר בפועל.

על כן, מתחם העונש ההולם לכל אירוע שבו בוצעה עבירה של מעשה מגונה בקטין, בנסיבות ביצועה ע"י הנאשם כמתואר בכתב האישום המתוקן במ/1, נע אפוא בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל.

מדיניות הענישה הנהוגה במקרים שניתן להקיש מהם לאירוע "בודד" של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים וגרם מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים - ע"פ 9623/11 פלוני (מיום 5.2.13) - 10 שנות מאסר בפועל (החדרת איבר מין לפי הטבעת וגרימת חבלה); ע"פ 3163/11 פילאלי (מיום 24.4.12) - 9 שנות מאסר בפועל (החדרת איבר מין לפי הטבעת מספר פעמים); ע"פ 5084/12 שקורי (מיום 15.9.13) - 7 שנות מאסר בפועל (אחרי שמיעת ראיות); ע"פ 4463/04 פלוני (מיום 7.9.05) - 4 שנות מאסר בפועל; תפ"ח (ב"ש) 26188-11-10 יחזקאל (מיום 11.9.13) - 3 שנות מאסר בפועל.

על כן, מתחם העונש ההולם לכל אירוע שבו בוצעה עבירה של מעשה מגונה בקטין וגם עבירה של גרם מעשה סדום בקטין, בנסיבות ביצוען ע"י הנאשם כמתואר בכתב האישום המתוקן במ/1, נע אפוא בין חמש שנים לשמונה שנים.

מדיניות הענישה הנהוגה לגבי מידת הענישה במכלול העבירות והאירועים שבהם הורשע הנאשם, במקרים שניתן להקיש מהם לעניינו: ע"פ 9012/08 פלוני (מיום 23.1.12) - 12 שנות מאסר בפועל (מעשה סדום בכוח, שלושה ניסיונות למעשה סדום בכוח, אחרי שמיעת ראיות); ע"פ 252/10 פלוני (מיום 24.1.11) - 13 שנות מאסר בפועל (מעשי סדום כולל החדרת איבר מין לפי הטבעת ומעשים מגונים בשלושה אחים); ע"פ 9816/09 ליסק (מיום 24.6.10) - 5 שנות מאסר בפועל (מספר מעשים מגונים); תפ"ח (ב"ש) 6937-12-11 רוזנברג (מיום 31.12.12) - 10 שנות

מאסר בפועל (גם עבירה של מעשה סדום); תפ"ח (ת"א) 16414-07-12 **מיכאל** (מיום 14.7.13) - **5 שנות** מאסר בפועל (גזר דין של מותב זה).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ט לחוק]:

התכנון שקדם לביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(1)] והניצול לרעה של כוחו, מעמדו של הנאשם ושל יחסיו עם נפגעי העבירה [סע' 40ט(א)(11)]: הנאשם הינו חבר קרוב של הורי הקטינים, וככזה נהג הנאשם לבלות זמן רב במחיצת הקטינים, אף ללא נוכחות הוריהם. הנאשם שכנע את הקטינים לשהות במחיצתו בכך שהזמין אותם למקומות בילוי שונים ושילם עבורם בעד פעילויות שונות ומגוונות. הנאשם הרעיף על ש' מתנות יקרות ערך, ואף נתן לו סכומי כסף. הנאשם רכש עבור ש' טלפון נייד ודרש ממנו שיהיה זמין עבורו בכל עת. הנאשם השפיע על ש' באופן בו ש' הרגיש שעליו לרצות את הנאשם וכך ניצל הנאשם את השפעתו ואת מעמדו על ש' וביצע בש' מעשים מיניים נשוא העבירות. בנוסף, הורה הנאשם לש' לא לספר על המעשים המיניים להוריו, וזאת על מנת שיוכלו להמשיך ולהיפגש. בנוסף, כשש' התקלח, הנאשם נכנס בעקבותיו למקלחת, אמר לש' שברצונו לעזור לו להתקלח וביצע בו מעשים במגונים; הנאשם ביקש לקלח את י', אולם י' סירב, והנאשם התעקש ואמר לי' שהוא אחראי עליו עכשיו ועליו לקלח אותו ובהזדמנות זו ביצע הנאשם בי' מעשים מגונים; הנאשם ביקש מע' לקלח אותו וע' סירב לכך, אך הנאשם התעקש לקלח אותו ואז ביצע הנאשם בע' מעשה מגונה. תחושות המתלונן ש' - המתלונן ש' מרגיש אשם מכך שהוא נתן לנאשם "לקנות אותו" ושלא עצר את הפגיעה בו קודם לכן. המתלונן דיבר על האמון שהוא חש כלפי הנאשם, שהיה חבר של כל המשפחה שלו, והיה לו טבעי לתת בו אמון (עמ' 2 לתסקיר). **הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(4)]:** הנזקים שנגרמו למתלונן ש' ומשפחתו, פורטו בתסקיר נפגע העבירה שעיקריו הובאו לעיל, ובעדות האב בשלב הראיות לעונש. כאמור, **מתסקיר הנפגע של ש'** עולה כי בעקבות הפגיעה המתלונן פיתח חרדות רבות, לעיתים קרובות הוא מתעורר מבוהל באמצע הלילה (עמ' 3 לתסקיר). הורי המתלונן מרגישים אשמים בפגיעה במתלונן (עמ' 4 לתסקיר). המתלונן שרוי במצב של עוררות יתר, אשר מאפיין תגובה פוסט טראומטית. הזיכרונות אינם נשלטים על ידו, מוציאים את המתלונן מריכוז, לא מאפשרים לו למידה והתפתחות תקינים ומעוררים אצלו חרדה בכל פעם מחדש. הפחד של המתלונן משתק אותו ומקשה עליו במישורים רבים בחייו (עמ' 5 לתסקיר). **מעדות האב בשלב הטיעונים לעונש** (עמ' 30-31 לפרוטוקול): העבודה שלו ירדה ל-40%, הוא לוקח את הילדים לפסיכולוגים ולבדיקות. ההוצאות הכספיות קשות. המתלונן ש' מקבל טיפול במוסד טיפולי שמתמחה בעבירות מין, ועלות הטיפול כ- 10,000 ₪. הם לקחו הלוואות כדי לעמוד בעלויות הטיפולים. המשפחה התרסקה לגמרי.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40יב לחוק]: **עצם גילם הצעיר של הקטינים** בהם ביצע הנאשם את מעשיו המיניים נשוא העבירות **ופער הגילאים** המשמעותי בין הנאשם למתלוננים הקטינים, שהיו בני כ- **11, 9 ו-8.5 שנה** בעת האירועים כאשר הנאשם היה בן כ-**58 שנה**; הנאשם ביצע את המעשים המיניים **בשלושה קטינים**; **מיקום ביצוע המעשים** - הנאשם ביצע את המעשים המיניים במספר מקומות שונים: במהלך שהותו עם משפחת המתלוננים, בחופשה בה היה הנאשם עם המתלונן ש', וזאת בחדר באכסניה וברכבו של הנאשם וכן בביתו של הנאשם במקלחת, וכשש' נכנס למיטה על מנת לשכב לישון; הנאשם ביצע את מעשיו המיניים **במספר הזדמנויות, במועדים שונים** - בחודשים אוגוסט 2011, אוקטובר 2011, אפריל 2012, מאי 2012 ויולי 2012; מעשי הנאשם **אינם ברף הנמוך של עבירות המין** - הנאשם, בהזדמנויות שונות, סיבן את גופם של מי מהמתלוננים ושפשף את איבר מינם באמצעות ידו, כמפורט לעיל. בנוסף, במספר הזדמנויות, הנאשם הוריד את מכנסיו ותחתוניו של ש', שפשף את איבר מינו וכן מצץ את איבר מינו של הקטין ש'.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סע' 40יא לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו [סע' 40יא(1)]: הנאשם כבן 60, יש לנאשם נכות רפואית משוקללת של 74% (נ/3), הנאשם סובל מסכרת קשה ולא מאוזנת, וכן ממצב דכאוני ומטופל תרופתית. כמו כן, הנאשם סובל מפגיעה קשה בעיניים (נ/7). הנאשם הביע חשש ממאסר על רקע מצבו הבריאותי הירוד (עמ' 3 לתסקיר הנאשם מיום 13.10.13). **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, ומאמציו לחזור למוטב** [סע' 40יא(4)]: הנאשם לקח את אחריות על מעשיו, הביע חרטה מלאה על מעשיו והוא מודע לדבריו לפגיעה הקשה במשפחה (נ/9). הנאשם החל בטיפול ב"מכון ארגמן", ועד ליום 8.12.13 קיים 33 פגישות פרטניות עם המטפלת ממכון ארגמן. הנאשם הביע את רצונו להמשיך בטיפול (ראו, למשל, עמ' 3 לתסקיר הנאשם מיום 13.10.13, עמ' 2 לתסקיר הנאשם מיום 5.11.13; בנוסף, ראו עוד בפרטות לעיל את עדותה מיום 11.11.13 ומיום 5.2.14 בבית המשפט של **נעמית אבנד ממכון ארגמן**, את עדותה מיום 5.2.14 בבית המשפט של הפסיכיאטרית **ד"ר שבכר**, ואת המסמכים שהגיש הסניגור בעניינו של הנאשם **נ/1-נ/8**; הדברים הובאו בהרחבה לעיל ונשקלו ולא אחזור עליהם). **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם** [סע' 40יא(5)]: לדברי הסניגור, הנאשם מבקש לפצות את המתלוננים (עמ' 36 לפר' מיום 23.2.14 ש' 4-1). **שיתוף הפעולה של הנאשם** [סע' 40יא(6)]: הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** ובכך חסך זמן שיפוטי, ובעיקר חסך את העדת המתלוננים הקטינים בבית המשפט. **התנהגות חיובית של הנאשם** [סע' 40יא(7)]: ראו בעדותו דלעיל מיום 29.1.14 בבית המשפט של עמי גלעדי (עמ' 45-46 לפר'). **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה** [סע' 40יא(8)]: אביו נהג כלפיו באלימות, ואמו נפטרה כשהיה בגיל 12, לאחר שחלתה במחלה סופנית. הנאשם תיאר נסיבות חיים, שמפאת צנעת הפרט לא נפרטן, אשר יש בהן, לדבריו, כדי להשפיע על ביצוע מעשה העבירה (ראו בעניין זה, בין השאר עמ' 2 לתסקיר הנאשם מיום 13.10.13). **עברו הפלילי של הנאשם** [סע' 40יא(11)]: לנאשם יש הרשעה משנת 1998 במעשה מגונה בקטין עד גיל 16 ומעשה מגונה בקטינה עד גיל 14, בגינם הוטלו על הנאשם, בין השאר, 6 חודשי מאסר בפועל בעבודת שירות (ת/1).

הרתעה אישית של הנאשם [סע' 40 לחוק]:

על פי מידע ונתונים שבחלק מהמסמכים והעדויות, **יש להתחשב בצורך בהרתעת נאשם זה מפני ביצוע עבירת מין נוספת, בבואנו לקבוע את עונשו**: פורט לעיל המידע שבמסמכים שהגישה ההגנה (ובהם הערכה פסיכו-דיאגנוסטית **נ/2**; חו"ד ממכון ארגמן **נ/1 ו-נ/6**, מסמכים מד"ר רימה שבכר **נ/4 ו-נ/5**), וכן עדויות עדי ההגנה בבית המשפט בראיות לעונש, ואולם יחד עם זאת יש להתחשב בנוסף לעברו הפלילי דלעיל של הנאשם (ת/1), גם במידע הרלבנטי שבתסקירי שירות המבחן ובהערכות המסוכנות - **בתסקיר מיום 13.10.13**, נאמר בין השאר: אופי העבירות בהן הורשע כיום ובעבר מתאימים לסטייה פדופילית/ הבופילית (משיכה לילדים, נערים) הומוסקסואלית (עמ' 2 לתסקיר). ניכרים אצל הנאשם עיוותי חשיבה בתחום המין המאפיינים עברייני מין ומשמשים כמסירי עכבות ומאפשרים התנהגות פוגענית (וראו עמ' 2 לתסקיר). הנאשם נמצא בראשיתו של התהליך הטיפולי וזקוק להמשך טיפול במסגרת טיפולית אינטנסיבית הכוללת טיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין. מסגרת טיפולית המבוססת על טיפול פרטני שבועי לא יכולה להתמודד עם מורכבות מצבו ועומק הבעיה המינית של הנאשם, ולפיכך אינה יכולה להביא להפחתה משמעותית ברמת הסיכון. אין בידי שירות המבחן להמליץ על המשך מעורבותם בעניינו של הנאשם והם נמנעים מלהמליץ על העמדתו בצו מבחן (עמ' 3 לתסקיר).

מתוך התסקיר מיום 5.11.13: הנאשם עדיין אינו מגלה תובנה לעומק הבעיה שלו ולמצבי סיכון (עמ' 1 לתסקיר).

הנאשם הביע נכונות לקבל כל טיפול שיוצע לו אך יחד עם זאת, עדיין מתקשה להודות במשיכתו המינית לילדים, למניעיו הרגשיים והמיניים אשר בבסיס פגיעות שביצע. מתיאורו את מעשיו הפוגעניים עלו עיוותי חשיבה, ביניהם מזעור של חומרת מעשיו, הכחשה של כוונה מינית וקושי בלקיחת אחריות מלאה על בעייתו בתחום המין. הנאשם מרוכז במצוקתו סביב מצבו המשפטי וחששו מעונש מאסר בפועל. (עמ' 2 לתסקיר).

לענין הרתעה אישית, יש להתחשב בנוסף, גם במידע שבהערכות המסוכנות - מתוך הערכת מסוכנות מיום

20.12.13: הנאשם עושה רציונליזציה ומינימליזציה למעשיו ומכחיש את המניע המיני (עמ' 7 לחוו"ד). הנאשם עושה שימוש מניפולטיבי בנסיבות חייו, באופן שמוריד מאחריותו לעבירה שביצע. מדברי הנאשם עולה דפוס קבוע, המאפיין גם את העבירה הראשונה שביצע, ככל שעולה מתיאוריו, לפיה הוא משתמש בעיוותי חשיבה לפיהם הילד מעוניין בקשר מיני עמו ופוגע בו מינית (עמ' 7-8 לחוו"ד). באשר להתנהגותו של ש', הנאשם ביטא אמפתיה לקורבן מהפה לחוץ, כאשר האמפתיה ממוקדת בש' בלבד ואילו באשר לשני הילדים הנוספים, סבור כי כלל לא פגע בהם (עמ' 8 לחוו"ד). הנאשם סבור כי לא נשקף ממנו כל סיכון, ואינו סבור שזקוק לפיקוח (עמ' 8-9 לחוו"ד). בחקירתו במשטרה דיווח על "מחלת פדופיליה". הוא חזר על אמירות שלפיהן לא נמשך לקטינים (עמ' 9 לחוו"ד). הנאשם טוען שהוא מוכן ללכת לכל טיפול, ואולם הנאשם מונע מרצון ברווח משני בלבד, שלדבריו הוא מעדיף להיות בטיפולים כל החיים ולא בכלא (עמ' 11-12 לחוו"ד). הנאשם הינו אדם מניפולטיבי, דבר הבא לידי ביטוי הן בהתנהלותו בבדיקה והן בעבירות המין שביצע. יש חשד לקיום סטייה מינית פדופילית אצל הנאשם מהסוג הרגרסיבי. כלומר, במצבי דחק קיימת משיכה מינית פדופילית הומוסקסואלית. ניתן להעריך, כי היה מצוי במצב דחק, בין השאר על רק מצבו הבריאותי ואובדן התעסוקה והפרנסה (עמ' 12 לחוו"ד). **רמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית - גבוהה.** סיום בהצלחה של טיפול אינטנסיבי ייעודי לעברייני מין עשוי להפחית את מסוכנותו המינית של הנאשם (עמ' 14 לחוו"ד). **מתוך הערכת מסוכנות עדכנית מיום 26.12.13:** הליך טיפולי מעמיק צריך לסייע לנאשם להכיר בבעייתו, שהיא ככל הנראה פדופיליה רגרסיבית, להכיר את מעגל העבירה שלו ולפתח אסטרטגיות למניעת מעידות. בבדיקותיו על ידה, מעריכת המסוכנות לא התרשמה כי הנאשם החל ברכישת הישגים טיפוליים אלה (עמ' 2 לחוו"ד). לאחר עיון מעמיק בדו"ח הפסיכיאטרית ובאבחון הפסיכו-דיאגנוסטי, אין בחומרים אלה בכדי לשנות את ההתרשמות הקלינית מהנאשם ואת הערכת המסוכנות, והללו נותרים בעינם (עמ' 3 לחוו"ד).

לענין הרתעה אישית, יש להתחשב בנוסף גם בעדותה של מעריכת המסוכנות, נטע שפרן, בבית המשפט ביום

29.1.14, שהעידה, בין השאר: כרגע המוטיבציה שלו לטיפול היא חיצונית בלבד, כשהוא נמצא בהליכים פליליים. בלי מוטיבציה פנימית הוא לא יצליח להיתרם מהטיפול (עמ' 34 לפר' ש' 10-19; וכן: ע' 41 לפר' ש' 32 - עמ' 42 לפר' ש' 1). היא ראתה את הנאשם אחרי תקופה משמעותית של טיפול שההישגים הטיפולים הם מאוד מעטים ביחס לזמן הטיפול ומה שהיה צפוי. חלקים רבים בתכנית הטיפול הם חשובים, אך הנאשם נמצא בשלב ראשוני ביחס לזמן שהוא בטיפול (עמ' 35 לפר' ש' 25 - עמ' 36 לפר' ש' 1-18). במכון ארגמן אין התייחסות לטיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין שעל פי כל הספרות זה הטיפול היעיל ביותר לעברייני מין. היא היתה מצפה לתחילת התקדמות אצל הנאשם, ואין כזו (עמ' 38 לפר' ש' 20-22). ההתקדמות היא איטית מידי (עמ' 38 לפר' ש' 28). הנאשם עומד בקריטריונים של הסיווג הפסיכיאטרי האמריקאי של פדופיליה. הנאשם הוא בהחלט פדופיל רגרסיבי, כלומר במצבי דחק יש לו נטיה לרגרסיה שמתבטאת בהסטה של העניין המיני שלו, מגורם בוגר לגורם של ילד ממין זכר (עמ' 38 לפר' ש' 29 - עמ' 39 לפר' ש' 1-2). הסיטואציה שאליה הנאשם נקלע - שבעקבות המצב הבריאותי שלו הוא מדווח על ירידה בדחפים המיניים שלו, הוא לא יכול לעבוד כמו שהוא היה עובד קודם ומתפרנס, על כן יש פגיעה משמעותית בדימוי העצמי הגברי שלו, אלה

גורמים שקשורים לבחירה שלו לפגוע (עמ' 39 לפר' ש' 22 - עמ' 40 לפר' ש' 7). הנאשם אמר לה שהוא מסכים לטיפול (עמ' 40 לפר' ש' 21-22). עם זאת, אין אצל הנאשם הבנה פנימית שקיימת אצלו בעיה של משיכה מינית לילדים, הרי הוא אומר שהוא לא ביצע את העבירות סביב משיכה מינית (עמ' 40 לפר' ש' 24-30; עמ' 41 לפר' ש' 3-1). הנאשם אומר שהוא מוכן לכל הטיפולים בעולם רק לא לשבת בכלא (עמ' 42 לפר' ש' 4-5). טיפול לטווח ארוך יכול לסייע לנאשם אם יצליח בו, אך הטיפול שהנאשם מקבל כרגע לא מתאים למצבו (עמ' 42 לפר' ש' 25-26).

על כן: לאור כל האמור לעיל **יש צורך בהרתעת נאשם זה** מפני ביצוע עבירת מין נוספת, ואתחשב בשיקול זה בבואי להמליץ לחבריי על קביעת עונשו של הנאשם. כמו כן, יש גם צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירות שביצע הנאשם (ראו בסוגיה: ע"פ 1127/13 גברזגיי, מיום 15.1.14, בס' 26 לפסה"ד; ע"פ 7083/12 כהן, מיום 2.12.13, בסע' יג' לפסה"ד).

הטלת עונש כולל על הנאשם: לאור נסיבות העבירות שביצע הנאשם, ריבוי העבירות, והזיקה שבניהן- זהות הנפגעים וסוג העבירות, אציע לחבריי להטיל על הנאשם עונש כולל לכל האירועים [סע' **40יג(ב)** לחוק], תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת [סע' **40יג(ג)** לחוק].

ודוק: בנוסף לבדיקה פרטנית של עניינו ונסיבותיו של כל נאשם ונאשם באשר הוא, הרי שבית המשפט העליון אמר את דברו לגבי אופן ההתייחסות בענישה לעבירות מין בקטינים:

"שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים..." (ע"פ 9012/08 פלוני, מיום 23.01.12, בסע' 10 לפסה"ד; ראו גם: ע"פ 2677/06 פלוני מיום 18.04.07, בעמ' 11 לפסה"ד).

ועוד אמר בית המשפט העליון בהקשר זה:

"מעבר לבדיקה הפרטנית, יש לתת את הדעת על מדיניות הענישה הראויה בעברות מעין אלו. על בית המשפט לתרום את תרומתו בדמות גזרי דין מחמירים במאבק נגד הפיכת קטינים לנפגעי עברות מין. החמרה זו נובעת משיקולי הרתעה כללית ופרטנית ומן הדרישה הבסיסית של עקרון ההלימה. על פי עקרון זה, העונש אמור לשקף את ערכי החברה וסלידתה ממעשה העברה. הטלת עונש מקל, גם אם מדובר מאסר בפועל למספר שנים, עלולה שלא במכוון להחטיא את מטרת הענישה" (ע"פ 1581/10 פלוני, מיום 15.12.11, סע' 6 לפסה"ד).

ועוד:

"חומרתן הרבה של עבירות המין, בפרט כאשר מדובר בעבירות שבוצעו כנגד קטינים, הודגשה לא פעם בפסיקתו של בית-משפט זה. בהתאם, נקבע, כי יש להטיל על המבצע עבירות מסוג זה עונשים כבדים, כגומול למעשיו וכביטוי לסלידתה של החברה ממעשים אלו" (ע"פ 7461/05 דדוש, מיום 3.4.06, בסע' 22 לפסה"ד; ראו גם: ע"פ 9603/09 פלוני, מיום 27.9.11, בסע' 22 לפסה"ד).

סוף דבר: בחנתי ושקלתי אפוא את כל האמור לעיל, לרבות מתחמי הענישה שנקבעו, והשיקולים והמידע שפורטו לעיל בהרחבה ובהם העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן, תסקיר נפגע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם, מאמצי הטיפול והשיקום של הנאשם, האמור בחוה"ד ובמסמכים שהגישה ההגנה **נ/1** עד **נ/9**, האמור בעדויותיהן בבית המשפט של נעמית אבנד ממכון ארגמן, נטע שפרן וד"ר רימה שבכר, האמור בתסקירי שירות המבחן ובחוות הדעת מהמרכז להערכת מסוכנות, הודייתו של הנאשם והבעת החרטה, ואת נסיבות חייו ומצבו הבריאותי של הנאשם. המידע שלקולא דלעיל, ובעיקר הודייתו של הנאשם, הטיפול שהוא מקבל ורוצה להמשיך לקבל, חוה"ד והעדויות בעניינו לרבות ממכון ארגמן וד"ר שבכר, כל אלה דלעיל ממתנים את העונש שיוטל על הנאשם, שאחרת היה מוטל עליו עונש מאסר בפועל ממושך יותר. **אני מציע אפוא לחברי, להטיל על הנאשם, עזריאל צרום, את העונשים הבאים:**

1. **8.5 (שמונה וחצי) שנות מאסר בפועל.**

2. 24 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.

3. 12 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין מסוג עוון, לרבות ניסיון.

4. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן ש' בסך 50,000 ₪, למתלונן ע' בסך 7,500 ₪ ולמתלונן י' בסך 7,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עבור המתלוננים לא יאוחר מיום 1.5.14. לא יופקד סכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שהוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

השופט מאיר יפרח:

אני מסכים.

השופטת גיליה רביד:

אני מסכימה.

סוף דבר:

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על הנאשם, עזיראל צרום, את העונשים הבאים:

1. **8.5 (שמונה וחצי) שנות מאסר בפועל.**
2. 24 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. 12 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין מסוג עוון, לרבות ניסיון.
4. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן ש' בסך 50,000 ₪, למתלונן ע' בסך 7,500 ₪ ולמתלונן י' בסך 7,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עבור המתלוננים לא יאוחר מיום 1.5.14. לא יופקד סכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שהוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו ועד למועד תשלום המלא בפועל.

התביעה תעביר היום לבית המשפט את "טופס פרטי הניזוק" בהתאם לתקנה 2 לתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (פיצוי לקטין שניזוק מעבירה), תשע"ג - 2012 (להלן: התקנות).

מזכירות בית המשפט תעביר למרכז לגביית קנסות, לא יאוחר משלושה ימים מהיום, את העתק גזר דין זה וכן את שאר הפרטים שצויינו בתקנה 3 לתקנות דלעיל.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר ב' תשע"ד, 12 מרץ 2014, במעמד הצדדים.